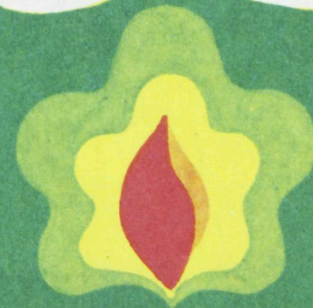
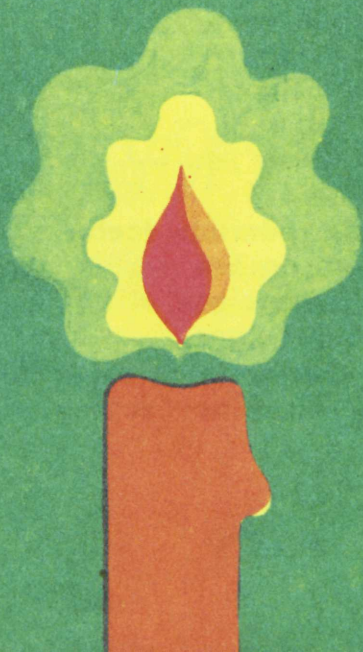

TĀHEKE

NR. 12 1974

KALJU KANGUR

Uus aasta

Lahkuv aasta ukse suleb,
uus me tuppa täna tuleb.

Tuleb pikas tuisusallis,
küünlasäras, pidutrallis.

Tuleb pakases ja härmas,
noor ja ennatu ja kärmas.

Tuleb pungil pauna kandes,
palju töotades ja andes.

Tuleb, kaasas uued vembud,
uued tarkused ja tembud.

Uued plaanid, uued mõtted,
uued teod ja ettevõtted.

Avab laialt uksepooled,
taga vastsed rõõmud-hooled.

Tuleb tuppa, ütleb: «Tere!
Siin ma olen, lastepere!»

HELJO MÄND

Näärirõõm

Oh mis nägus nääriilm,
paras käre näärikülm!
Kuigi härma kipub kulm,
naeruline on me silm.
Kuigi puhub põhjatuul,
lausa laulma kisub suu!
Ja kui kergelt kerkib jalg —
tantsutahtmine on tall!
Mis meid nõnda rõõmsaks teeb?
Küllap näärirõõm on see.
Näärirõõm on punapalgne,
näärirõõm on tuhatjalgne,
igaühe juures käib,
kõik ta rõõmu jälgi täis.

ADOLF RAMMO

Magusast magaja

Lumes põõsas, lumes puu,
lumes aed ja kaev ja muu.

Tuleb taeva hele kuu,
endal naeruköver suu.

Kuid ei tule, tipa-tapa,
ukse taha siilipapat.

Ei ta taha praegu süüa
ega meile patsi lüüa.

Kenasti kui muinasloos
magab, kápakesed koos.

Unenägugi on hea,
et sest paremat ei tea. —

Näeb ta juustu ja näeb pekki,
tunneb suus ka peki mekki.

Ümberringi tirtsud aga
viuldavad õhinaga.

HELJO MÄND

Õhtu eel

Jääs on veed
ja lumes teed,
hobu kiiret traavi teeb.
Aga rees
näärimees
istub sooja teki sees.
Kuigi kiusab tuisukeer,
jäiselt limpsab tuulekeel,
ajab ummishange tee,
ikka sõidab näärimees.

Kõik on paksu lume sees.
Sajab juurde veel ja veel.
Meile muret see ei tee,
et me maja lume sees.
Valvel meie ukse ees
lume sees
on lumemees,
peatab kohe kinni ree,
mille sees
on näärimees.

Illustreerinud
EDGAR VALTER

OLIVIA SAAR

KURB KUUSEKE

L aas oli lumes. Ainult vanade kuuskede tugevad tüved paistsid mustadena ning siin-seal pistis lumepahmakast nina välja roheline oksaots. Kõik muu oli uppunud lumme.

Lumme olid kadunud ka noored kuused, mis legendikul kasvasid. Neid oli siin palju ja kõik parajas kasvueas. Ainult üks kuuseke keset noorte puude metsa oli nii väike, et vaevalt paistis lume alt silma.

See oli kurb kuuseke. Ta ei saanud kunagi tuulega juttu ajada, sest tuul tuhises temast üle. Ta ei võinud kunagi oma okstel linnulaulu kuulata, sest linnud laulsid kõrgemates puudes. Aga kõige kurvem oli see, et teda kunagi nääripuuks ei valitud.

See oli väikese kuuse suur mure. Kuuseke püüdis oma latva nii kõrgele sirutada, kui vähegi sai, aga ikkagi jäi ta märkamatuks. Kuuseke püüdis oma oksti nii kaharaks kasvatada, kui vähegi suutis, aga sellest hoolimata ei hakanud ta kellelegi silma. Lumi oli kuusekese üleni katnud, nii et ta paistis vaid laia madala mütsakana.

Ühel päeval kuuseke kuulis, et metsa tuldi nääripuud otsima. Kuuseke värises erutusest. Ta sirutas ennast nii tugevasti, et latv tungis lume alt välja.

Kuid kuuseke pidi ka seekord metsa jääma, sest teda peeti nääripuu jaoks liiga väikeseks.

Kuuseke ei oodanud enam uut lund ega uusi nääre. Ta ei oodanud midagi. Kuuseke ei mõelnud enam säraküünaldest ega piparkookidest ega klaaskuulikestest. Ta ainult kasvas vaikides ning polnud enam väike madal puuke.

Talved tulid ja läksid. Ühel päeval kuuseke kuulis, et metsa tuldi jälle nääripuud otsima.

«Kui uhke kuusk!»

Kuuseke ei taibanud, keda siin kiideti, sest ümberringi polnud ainsatki kuuske, kõik olid ammu nääripuudeks viidud.

«Kas raiume maha?»

«See puu on metsa uhkus. Las kasvab ja ehib metsa!»

Kuuseke ei saanud ikka veel aru, keda siin metsa uhkuseks peeti. Temagi oleks tahtnud seda ilusat puud näha, kuid ei lähemal ega kaugemal olnud ühtegi kuuske.

Puu kasvas. Ta polnud ammu enam kurb kuuseke, sest nüüd käis tuul temaga juttu puhumas ja linnud lendasid tema okstele laulma. Aga et teda metsa kõige ilusamaks puuks oli peetud ja praegugi peetakse, sellele pole kuuseke tänaseini tulnud.

HEA LAPS

ERIKA ESOP

«Ema?»
«Jah.»
«Kas täna tuleb näarivana?»
«Kui sa hea laps oled, siis küll.»
«Ma olen hea laps.»
«No siis ta tuleb.»
«Kas näarivanad hakkavad käima juba hommikust peale?»
«Ma arvan küll.»
«Ja kohale jõuavad õhtuks?»
«Tavaliselt jah.»
«Miks õhtuks?»
«Neile meeldib küünlasära.»
«Nääripuu ka, eks ole?»
«Jah, muidugi.»
«Kas alati annab näarivana kingitused kätte näaripuu all?»
«Peaaegu alati. Kui ta tuleb.»
«Aga kui ta ei tule?»
«Heale lapsele tuleb ikka. Aga juhtub ka seda, et ta igasse kodusse ei jõua, siis jätab kingitused ukse taha.»
«Ei tea, mis ta mulle toob?»
«Aga mis sa ise arvad?»
«Uue nuku vist. Ema... kas näarivanad kingituspakke kaotavad ka?»
«Kaotavad?»
«Noh, kott on kinte nii täis, et mõni pakk kukub üle ääre välja tänavale... Miks sa naerad?»
«Mida sa kõik välja ei mõtle!»
«Aga eile sa ütlesid niimoodi... Ema!»
«Mis on?»
«Sul oli eile kapis üks pakk...»
«Ma ju ütlesin sulle, et see pole minu oma. Ma leidsin selle.»
«Siis ma tegin hästi, et selle tagasi viisin.»
«Mis asja?»
«Noh, paki sealt kapist. Ma vaatsin paberi vahelt järele, seal oli nukk. Selle vist kaotas näarivana ära. Viisin paki tänavale tagasi. Nüüd saab näarivana selle mulle tuua. Olin ju hea laps, eks ole?»

Illustreerinud ENE PIKK

Suusad

Mis suusad sul on! Kas need pisikesed punased või sinised, mille nina-
del on kiri «Tillu»? Või on sul juba need pikemad pruunid, nina-
del kiri «Pioneer»? Mina olen nii suur, et sõidan «Tallinna» suuskadel.
Üks tuttav poiss on suusasportlane ja käib tihti võistlemas. Temal on «Estonia»
suusad.

Miks suuskadel on erinevad nimetused! Aga lastesuusad ja täiskasvanute
suusad ning sportlaste võistlussuusad on ju soofuks erineva kujuga. Nende
paindumus ja tugevuski on erinev. Ja vabrikus valmistatakse neid erinevalt.
Suuski tehakse kasepuust. Vabrikus saetakse palgid parajateks neljakandi-
listeks pakkudeks. Pakud pannakse kuivatisse, sest suusapuu peab olema nii
kuiv et kõliseb. Märjast puust suusad kisivad varsti kõveraks ja nendega ei
saa üleüldse sõita.

Töölised valivad välja niisugused küivad pakud, millest sobib valmistada üht
või teist suusaosa. Pakud saetakse ja hõveldatakse vajaliku pikkuse ja pak-
susega liistudeks. Tehakse valmis iga üksik osa. Osad pannakse kokku ja
peale liimitakse üks või kaks vineerikihti. Saadakse kandilised suusalauad ja
need pannakse pressi alla. Pärast puhastatakse suuskade ääred, lõigatakse
taldade alla sooned ja lõigatakse mudeli järgi välja teravad ninad. Suuski on
vaja veel lihvida, värvida, lakkida, tõrvata ja lõpuks ilusaks läikivaks polee-
rida.

Nii valmivad täiskasvanute suusad. Väikelaste suusad tehakse ühest lauast ja
seefõttu on töö veidi lihtsam. Kuid eriti palju tööd on niisuguste suuskade
valmistamisel, millega sportlased mäest alla kihutavad, läbi õhu pikki hüp-
peid teevad või murdmaastikul hiigla kiiresti suusatavad. Need suusad liimi-
takse kokku rohkem kui kümnest erinevast osast ja mitmest erinevast puuliig-
ist. Võistlussuuskade «Estonia» tegemisel kasutatakse peale kase veel
kuuske. Kuusepuust osad muudavad suusad kergemaks. Suuskade tumedad
kandid valmistatakse raudkõvast ameerika pähklipuust või ukraina pöögist.
Eestis on kaks suusavabrikut, üks Tallinnas, teine Pärnus. Ja mõlemas teevad
vilunud töömehed häid suuski.

ERLA MALKOV

Illustreerinud
MARGARETA FUKS

Aabitsanidu

Kui esimese klassi lapsed klaverimarsi saatel saali tulid, nägi Arvi kõigepealt seintele riputatud tuttavaid aabitsapilte. Koer Muki oli seal, ja päkapikud. Hiir, kes tahvile kirjutab, et ta kardab kassi, oli õige suurelt joonistatud. Arvi tegi kindlaks, et hiirt on täis terve kahe akna vahe, ja märkas alles siis ema. Ema istus Helvi isa ja Ilmari ema vahel ning naeratas Arvile julgustavalt.

Arvi piilus ülespoole, kus seinast seina tõmmatud nõöridel rippusid õhu-

pallid, igal mingi täht küljele maalitud. Ta tahtis just proovida, ega neist äkki midagi kokku lugeda ei anna, kui lavale, eesriide ette, tuli viienda klassi poiss Rein Kärestik, ja kõik hakkasid plaksutama.

«Tere, esimese klassi lapsed,» ütles Rein. «Täna ma jätan teiega hüvasti.» Muidugi ei tähendanud see, et Rein ise kavatseb koolist ära minna. Rein kujutas aabitsat. Tal olid kukepildiga kaaned ümber, mille vahelt ulatusid välja ainult poisi pea ja jalad.

Nojah, aabitsaga oli tõesti niisugune lugu, et järgmisel nädalal pidi esimehe klass selle lugemiku vastu vahetama. Aabits oli läbi loetud. Teda ei läinud enam vaja.

Kuid praegu oli aabits selles saalis kõige tähtsam. Tema jaoks oli pohlavartega kaunistatud tool. Tema jalgade ette istusid trükitähtedeks hakanud teise klassi lapsed ja temale loeti luuletusi.

Luuletusi olid tahtnud kõik esimese klassi lapsed lugeda. Kuid kõigile aabitsasalme ei jätkunud. «Sina saad see-eest tähtedest sõnu laduda,» olid pioneerid Arvit lohutanud.

«Ei tea, kas lastakse pikki või lühikesi sõnu laduda?» mõtles Arvi luuletuste lugemise ajal. Kui tähed välja annavad, otsustas Arvi «traktor» laduda. «Elekter» on ka ilus sõna. Arvile meeldisid niisugused sõnad, mille lõpus sai r-i pöristada.

Aabits andis isadele-emadele mõistatusi mõistatada. Siis võisteldi, kes kõige kiiremini üheksa numbrit järjekorda paneb. Siis tegid kõik ringmängu ja siis tuli lõpuks sõnade ladumine.

Igaüks võis võtta neli tähte. Ennu võttis V, E, I ja S.

VESI, VISE, VEIS — ladus ta.

Maret võttis K, I, R ja veel kord I. Ta ladus: KIRI, KIIR, RIIK. Ja veel koera nime RIKI.

Arvi tähtedeks said K, L, U ja U. KUU — ladus ta esiteks kolme tähega. LUU — ladus ta. Aga siis võttis ta kõik oma neli tähte ja ladus LUUK ja ladus KUUL ja ladus KULU ja ladus ULUK.

«Braavo!» hüüdis viienda klassi poiss Rein, see tähendab Aabits. «Sina oled tšempion. Nii palju sõnu ei saanud keegi. Oled sügisest saadik palju õppinud.»

Ta ei osanud arvatagi, et üks sõna oli Arvil veel ladumata. Üks sõna, õigemini hüüe, mis kuulub samuti sügise ja koolitee juurde ja mis jääb nüüd sinu mõistatada.

Kirjuta see siial

— — —

JURI RANT

KONNAPOEG

Konna poeg meisterdas jõe äärde tara.

Kõik imestasid: "Milleks?"

"Arusaadav, milleks," ütles konna poeg.

"Hoian tuult, ei lase teda jõe äärde.

Seal kasvab terav lõikhein. Kui tuul

sinna läheb, saab ta haiget ja hak-

kab haledasti vilistama: "I-uu-i-uu!"

HIIREPOEG

Hiire poeg kohtas kord lõvi. Vaatas talle otsa ja hakkas naerma.

"Mis sa naerad?" küsis lõvi süngelt.

"Miks ma ei peaks naerma," seletas hiire poeg, "esimest korda näen nii suurt ja nii kollast võilille."

KITSETALL

Kitsetaltelel rippus kuljus kaelas. Tall aga küsis kõikidelt:

"Kust see helin tuleb?"

Vaat kus rumal!

Siis jäi kitsetall tukkuma, pea nõksatas alla ja äkki ta taipas: tema uni heliseb.

Nüüd ta rääkis rõõmsalt: "Minu uni heliseb. Tal on kuljus küljes."

Kõik suured naeratasid ja kõik väikesed kadestasid teda.

KAELKIRJAK

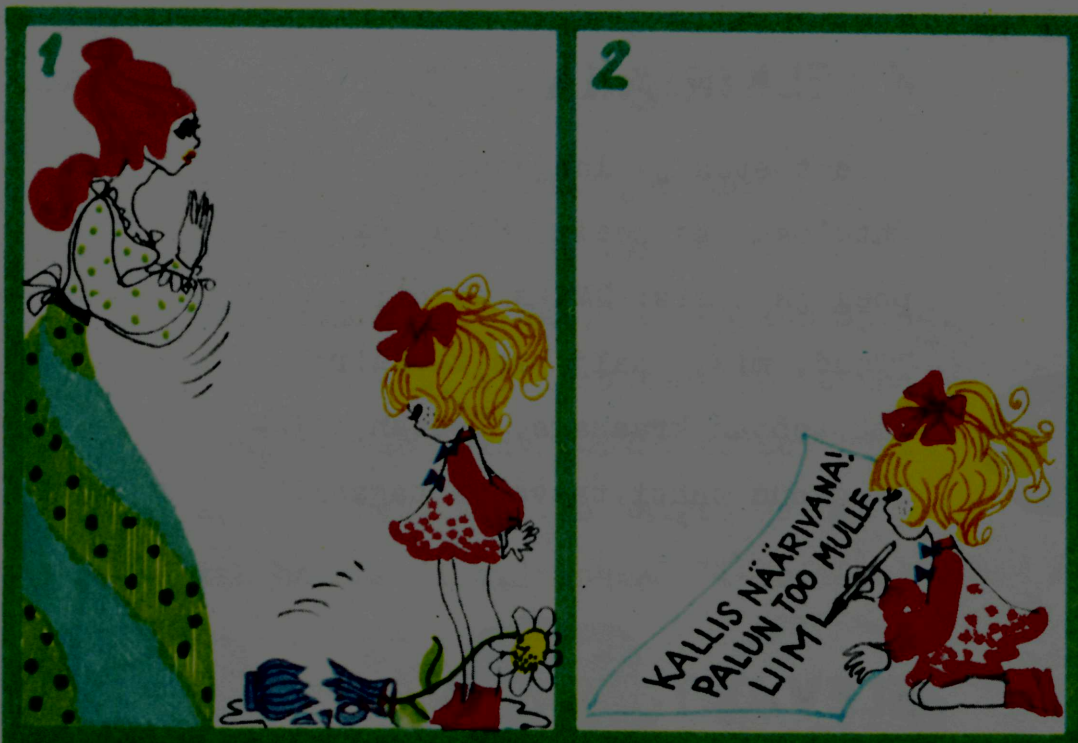
Unes tõstis ja langetas kaelkirjak ühtelugu oma kaela. Seda nägi karupoeg ja küsis: "Miks sa nii teed?" "Tead, mis," naljatas kaelkirjak, "ma töotan kraanaga. Tõstan allalangenud tähti taevasse tagasi."

ELEVANT

Elas kord elevant, kes muudkui vabandas. Kord läks elevant jalutama, tuul aga puhus tal kaabu peast. Kas arvate, et viisakas elevant pahandas? Ei, elevant tõstis kaabu üles ja ütles: "Vabanda, tuul, kui sulle see kaabu ei meeldi. Ma ei pane teda enam kunagi pähe."

illustreerinud JAAN TAMMSAAR

TAUGU-VAUGU

KALJU KANGUR

Elas kord varakas mees Taugu-Vaugu. Et mitte ilma jääda varast, ei maganud ta ühelgi ööl, kartes varast.

Tõi siis Taugu-Vaugu koera. Paneb koera värava ette ketti, aga koer ei haugu. Tõi Taugu-Vaugu koerale maugu.

Aga et Taugu-Vaugu oli väga ihne, siis täitis ta maugu saepuruga. Koer jätab maugu söömata ega haugu.

Läks Taugu-Vaugu turule ja ostis veidi tarvitatud luku-augu. Ta oleks ostnud luku ja võtme ka, aga need olid liiga kallid. Ja Taugu-Vaugu oli ihne mees.

Pani Taugu-Vaugu kodus lukuaugu värava ette, aga sellest polnud kasu. Väravat ei saanud sulgeda, sest puudus lukk ja võti.

Koer aga, see, kes jättis söömata maugu, lebab värava ees ega haugu.

Viimaks tuli Taugu-Vaugu heale mõttele. Ta võttis

suure tühja koti kaenlasse ja läks linnamüürile. Seal asetas ta koti maha, avas selle suu pärani ja jäi ootama.

Kui siis müüril kärgatas kahuripauk, mis kuulutas südapäeva, sulges Taugu-Vaugu kähku kotisuu. Kott õlal, tuli Taugu-Vaugu koju ja oli rõõmus oma kavalluse üle. Ta oli püüdnud kotti kahuripaugu. Pealegi täitsa muidu, vähimatki maksmata.

Taugu-Vaugu tõi kahuripaugu kotiga koju, pani selle värava ette maha ja heitis rahulikult puhkama. Nüüd polnud tal enam muret.

Mis sellest, et koer ei hauagu, kuigi ta sai lõunaks saepurust maugu, mõtles Taugu-Vaugu. Mis sellest, et ostis asjatult lukuaugu. Nüüd aga pani ta osavalt oma varandust valvama kahuripaugu.

Küll see alles kohutab varast, kes peaks olema huvitatud Taugu-Vaugu varast!

1

Joonistanud ELLE TIKERPÄE

2

YÖTSIN KUUSE SÜLLE, NII ON JÜRIL KERGEM.

1

2

ARVI SIIG

Kassi talverõivad

MUL ON SOKID JA MUL ON KINDAD —
KÜLM EI HAKKA KÜLGE MULLE.
KIISUL AGA KÜLMAS OLID KÜUNED
KÖVERAS...
KUDUSIN KIISULE SOKID JA KINDAD,
NII NAGU EMA MULLE.

OH SEDA KASSI, MU RUMALAT LOOMA —
KINDAD-SOKID KÄPAST KRAAPIS!
KÜLMA KÄES KÕNDIS KA KÕURU
KÖVERAKS!...
NÜÜD PEAN KIISULE APTEEGIST TOOMA
HULGA SINEPIPLAASTRIT!

Slanged metsas

HANEREAS, HANEREAS —
ISA, EMA, VANEM VEND,
MINA KÕIGE TAGA,
JALUTAMA LÄKSIME
METSA LINNA TAGA.

METSAS KUUSED HANEREAS —
ISA, EMA, VANEM VEND...
KUUSEL NAGU MINA
HANGESALLI VARJUST KAES
VÄLJA AINULT NINA!

Illustreerinud KARIN NIINEPUU

Lume ootel

OOTAN PIKISILMI TALVE:
HOOTI, NAPILT SAJAB LUND.
MIS KÜLL JUHTUND PILVEPEALSES
LUMEVESKIS VALGES!

TÕUD JA PLAANID SEAL VIST SASSIS:
VANAD MÖLDRID VANAKS JÄÄND,
AGA NOORED KÄIVAD ALLES
ESIMESES KLASSIS.

NÄÄRIKAARDID

Siin näed templitrüki näärikaarte, mida võid ise teha. Kõigepealt lõika joonistuspaberist või paksemast toonpaberist soovikohase kujuga kaardid. Templi valmistamiseks kasuta kartulit, pliitsi sõorjat (teritamata) otsa, kustutuskummi ja pudelikorki.

Kuidas kartulitemplit teha ja sellega trükkida? Suurem kartul lõika pooleks. Lõigatud koht tupsuta kuivatuspaberiga kuivaks. Joonista kartuli lõikepinna kuusetüve sakiline kujutis. Selle ümbert lõika pind ühtlaselt madalamaks. Seejärel võta kergelt niisutatud pintsliga rohelist vesi- või guašvärvi ja määri kujutisele. Nüüd vajuta kartulitempel otse paberile ning saadki kuuse tüve.

Teisele kartulile lõigatud oksakujutisega vajuta jäljendid mõlemale poole tüve. Kuusele vajuta ehted külge pliitsi sõorja otsaga, mis on eelnevalt värviga kaetud.

Teisel näärikaardil on põlevad küünlad. Küünlad trüki kaardile värviga kaetud kustutuskummi servaga. Küünaldele tee leek värviga kaetud korgi abil. Kuuseoksad vajuta kartulitempliga.

Kolmanda, pika kaardi trükkimisel on kasutatud ainult kartulitempleid.

Iga trükkimise eel tuleb templeid värviga katta.

Lõpuks lõika eelmisel aastal saadud näärikaartidelt soovsõnad («Head uut aastat!», «Häid nääripühi!») ning liimi omatehtud kaardidele.

SENTA KIVISTIK

Häid nääripühi!

NÄÄRIVANA TULEB

KES SEAL SÖIDAB METSA ALL!
ILUS PÖDER EES ON TAL.
KINGITUSEKOTT ON REEL,
LUMI TUISKAB METSATEEL.

NÄÄRIVANA TULEB JUBA,
SÄRAMA LÖÖB LASTE TUBA.
ÄRGE PEITU PUGEGE!
LUULETUSI LUGEGE!

EVE HÄRMSON,
Leevaku 8-kl. Kooli
IV klassi õpilane

KARU NÄÄRID

NÄÄRITAAT, HEA KINGIANDJA,
LUMESALV SUL TÕHJAKS KANDA,
ET SAAKS MAALE PALJU LUND!
JA KARU OOTAB TALVEUND.

TULID NÄÄRID, SADAS LUMI,
KARUOTIL TULI UNI.
PANI KÄPA PEA ALLA,
TEISE AGA, TEATE, KUHU!
SUHU!

INGRID TEIGAR,
Tallinna 44. Keskkooli
II-b klassi õpilane

TEEME LAHTI POSTIPAUNA!

Jälle on näärid ukse ees. Eks nääritaatidel ole praegu palju tööd: vaja kingikotte pakkida, heade laste nimekirju koostada, end pikaks teekonnaks valmis seada.

«Tähekese» näärivana palus meil tublimate kirjasaatjate nimekirjad ära trükkida ja lubas neile näärideks ka väikesed preemiad saata.

«Postipauna» agaramad kirjalapsed olid tänavu EPP ALATALU Tallinna 44. Keskkoolist, ANTI ALUS ja PRIIT PARRE Tallinna 37. Keskkoolist, KALLE ELMERS Ruila 8-kl. Koolist, PEETER KALJUMÄE Pärnu 6. 8-kl. Koolist, ALVIINE LIPPERT Palamuse Keskkoolist, LEELO OJA V. Kingissepa nim. Tallinna 20. Keskkoolist, KULDAR TAVETER N. V. Gogoli nim. Tallinna 21. Keskkoolist, ANNIKA MAASIK Põlva Keskkoolist ning Tartu 7. Keskkooli IV-a klass.

TALVEOOTUS

OOTAN JUBA AMMU TALVE,
AGA TA EI TULE.
TALVETAAT, KAS SOOJA KARDAD!
KUHU PEITSID LUME!

SEDA LUND JU OLI VÄHE,
MIDA MEILE ANDSID.
LUMEMEES SAI MÜTSI PÄHE,
KUID SIIS KOKKU LANGES.

UISUVÄLJAL KÕIK ON VAIKNE,
MUUSIKA EI MÄNGI.
POLE HÄÄLI EGA KILKEID —
KAS YOI MINE SÄNGI.

KAI UNIVER,
Tartu 7. Keskkooli
IV-a klassi õpilane

NÄÄRIMEES

NÄÄRIMEES, MIKS SÖIDAD SA
PÕHJAS SUURE SAANIGA!
PAREM TULE MEILE SA,
SIIN SAAD SÕITA AUTOGA!

ULVI KUUS,
J. Lauristini nim. Tallinna
16. Keskkooli IV-b klassi
õpilane

Joonistanud Tallinna
10. Keskkooli I-b
klassi õpilane
ANGELIKA RESNIS.

KODUMAA TALV

KODUMAA TALV
ON ÜKS ILUS TALV,
KUJAGA TÄIS
ON SIIS LUMESALV.
JÄÄGA KATTUVAD
MERED JA JÖED,
LOIGUD JA LOMBID —
NENDE ÖED.

LEELO OJA,
V. Kingissepa nim.
Tallinna 20. Keskkooli
I-a klassi õpilane

NÄÄRIPIDU METSAS

Aasta viimasel päeval läksime emaga näärikuuske otsima. Peagi silmasime metsalagendiku servas ilusat kuusekest. Ema tahtis selle maha raiuda, kuid mul hakkas kuusest kahju.

«Ema, aga me võime ju metsas näärripidu pidada!» tuli mulle hea mõte. Seda me tõepoolest võisime. Lippasin kähku koju, et nääriehteid tuua. Metsas ehtisime kuuse ära ja läksime rõõmsal meel sellesse koju. Trepil ootas meid vanaisa.

«Noh, kus on kena kuuseke, käharpäine metsaneid!» küsis ta.

«Kuusk jäi metsa!» vastasin.

Õhtupoolikul tulid meile külalised.

«Tohoh, ise elate metsa ääres, aga ei raatsi kuuskegi näärriks tuppa tuua!» üllatus tädi. Pakkusime külalistele süüa ja tegime, nagu oleksime kuusejutu unustanud.

Alles pimedas võtsime küünlad, kotiga porgandeid ja heinu, pähkleid ja pekitüki kaasa, ning asusime kuuse juurde teele. Tahtsime, et ka jänesed, oravad, põdrad ja leevikesed saaksid näärriõöl maiustada.

Seal seisiski meie uhke näärikuusk. Süütasime küünlad ja nende valgel nägime põdrajalgi, mis olid ümber kuuse.

Näärivanagi leidis tee meie metsapeole. Tantsisime ja laulsime talle ning tema jagas meile kingitusi. Mina sain suusad ja kutsika, kelle panin põue, et ta ära ei külmuks.

Tahaksin, et meil igal aastal uut aastat vastu võttes nii lõbus oleks!

ANNIKA MAASIK,
Põlva Keskkooli III-a klassi õpilane

ELKNO Keskkomitee ja ENSV Pioneeriorganisatsiooni Nõukogu lastejakiri «Täheke» nr. 12 — 1974, XV aastakäik, ilmub üks kord kuus, EKP Keskkomitee Kirjastus. Toimetuse aadress: Tallinn 200 101, Pärnu mnt. 67-a.

Kolleegium: E. Haamer, V. Kofkas, E. Mardi (peatoimetaja), H. Mänd, A. Piirma, H. Rattiste. Kunstiline toimetaja E. Pikk, vanem tehniline toimetaja V. Huri, vanemkorrektor E. Orgmets. Telefonid: vastutav sekretär 681-319; kunstiline toimetaja 681-321; koolilelu, teadus, tehnika 681-315; kirjandus, kirjad 681-317; vanemkorrektor 681-316; üldtelefon 681-318.

Laduda antud 17. X 1974. Trükkida antud 13. XI 1974. Trükiarv 65500. Paber 90x60/8. Trükipoognaid 2. Arvestuspoognaid 2,65. MB-10106. Tellimise nr. 2733. EKP Keskkomitee Kirjastuse trükikoda, Tallinn 200 001, Pärnu mnt. 67-a.

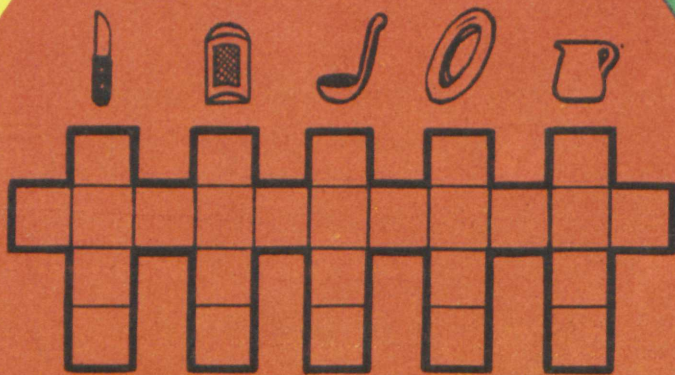
Esikaanel HELDUR LARETEI
joonisist «Näärrikannid».

«Täheke»
1974
Детский журнал ЦК ЛКСМ Эстонии и Совета Пионерской организации Эстонской ССР «Тäheke» («Звездочка»). На эстонском языке. Выходит один раз в месяц. Типография Издательства ЦК КП Эстонии, Tallinn, 200 001. Пярну маantee, 67-a. Arvestuspoognaid: ЭССР, Tallinn, 200 101. Пярну маantee, 67-a. Цена 15 коп. Заказ № 2733. Тираж 65500

ИНДЕКС 78231
HIND 15 KOP.

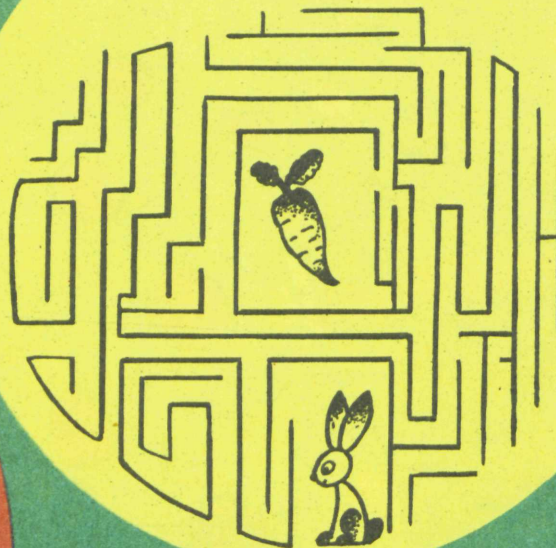

MIS OLID LAPSED
LUMEMEMMELE
KIRJUTANUD!

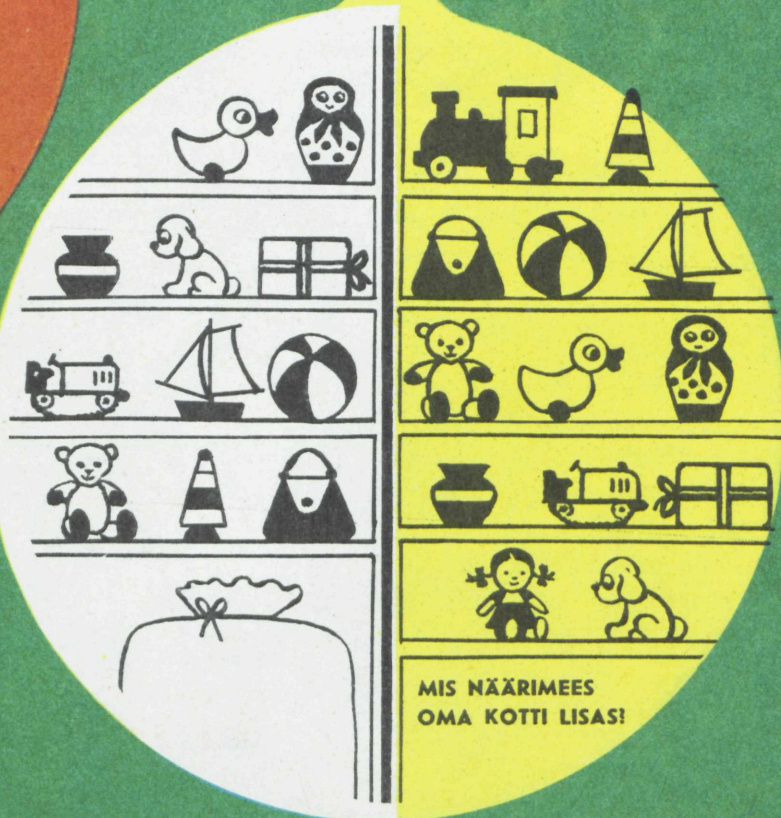

MIS ON KÕUGIRIULIL!

KUIDAS SAAB JÄNKU
PORGANDI KÄTTE!

KUI VANA ON
NÄÄRIVANA!

MIS NÄÄRIMEES
OMA KOTTI LISAS!

ARVA'ARA! ARVA'ARA! ARVA'ARA! ARVA'ARA!